

tius Deum, cui perdendae in gehenna et animae et corporis sit potestas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit :
* Qui minas iudicium non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui minas. **Gloria Patri.** Qui minas.

Lectio ix.

Nolite timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimentae carnis admit-

tendus est dolor : quando pro naturae suae atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualem animae refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, ad iecit : negaturum se eum Patri in caelis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in caelis confitendum : qualisque nos nominis sui testes hominibus fuissimus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum laudamus. 20.

Commune Martyrum

TEMPORE PASCHALI.

IN I. VESPERIS.

Antiphonae.

Sancti tui Domine * florébunt sicut liliū, allelūia : et sicut odor balsami erunt ante te, allelūia.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

2. In caelestibus regnis * sanctorum habitatio est, allelūia : et in aeternum requies eorum, allelūia.

3. In velamento * clamabant sancti tui Domine, allelūia, allelūia, allelūia.

4. Spiritus et animae * justorum hymnum dicite Deo nostro, allelūia, allelūia.

5. Fulgebunt justi * sicut sol in conspectu Dei, allelūia.

Capitulum.

Sap. v.

Tabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustia verunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Deus tuorum militum Sors, et corona, praemium,

Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia, Et blanda fraudum pabula

Imbuta felle deputans Pervenit ad caelestia.

Poenas cucurrit fortiter, Et sustulit viriliter,

Fundensque pro te sanguinem

Aeterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici

Te poscimus piissime :

In hoc triumpho Martyris

Dimitte noxam servulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

REX glorióse Máty-
rum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benígnam próti-
nus

Inténde nostris vócbis :
Trophæa sacra pángi-
mus :

Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mátyres,
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímína,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Sic terminantur omnes
Hymni ejusdem metri us-
que ad Ascens. exclusive.

† Ab Ascensione autem
usque ad Pentecosten loco
supradicti versus dicitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Sancti et justi in Dó-
mino gaudéte, allelúia.
℟. Vos elégit Deus in he-
reditátem sibi, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Lux
perpétua * lucébit sanctis
tuis Dómine, et ætéritas
témporum, allelúia.

Oratio, si non adsit pro-
pria, sumitur de Comuni
unius vel plurim. Marty-
rum extra tempus Pasch.

AD MATUTINUM.

Invitat. Exsúltent in Dó-
mino sancti, * Allelúia.

Ps. Venite, exsúltémus. 2.

Pro uno Martyre, Hymn.
Deus tuórum mílitum, ut
supra. [53]

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

CHristo profúsum sán-
guinem,
Et Mátyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócbis.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacrae compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mátyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera :
Sanguis sacrátus fúndi-
tur :

Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæ-
sumus,
Ut Mátyrum consórtio
Jungas precántes sérvu-
los
In sempitérna sæcula.

Amen.

Sic semper terminandus
est Hymnus prædictus.

In I. Nocturno.

Aña. Stabunt justi * in
magna constántia advér-
sus eos, qui se angustia-
vérunt, allelúia.

Sub una tantum Aña di-
cuntur Psalmi cujuslibet
Nocturni ut in Comuni
unius aut plurimorum
Martyrum extra tempus
Paschale pro qualitate
Festi.

℣. Sancti et justi in Dó-
mino gaudéte, allelúia.
℟. Vos elégit Deus in he-
reditátem sibi, allelúia.

Pater noster. *Absolutio.*
Exáudi Dómine. ℣. Jube
domne benedícere. *Bened.*
Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura
quæ occurrunt tempore
Paschali in Officiis de
Tempore, vel quando non
adsunt, de Comuni unius
vel plurimorum Marty-
rum extra tempus Pa-
schale. [36] vel [68]

℟. j. Beátus vir qui mé-
tuit Dóminum, allelúia.

* In mandátis ejus cupit
nimis, allelúia, allelúia,
allelúia. ℣. Glória et di-
vítiae in domo ejus, et ju-
stítia ejus manet in sæ-
culum sæculi. — In man-
dátis.

Bened. Unigénitus Dei
Fílius.

℟. ij. Tristítia vestra, al-
lelúia, * Convertétur in
gáudium, allelúia, allelúia.
℣. Mundus autem gaudé-
bit, vos vero contristabi-
mini, sed tristítia vestra.
— Convertétur.

Bened. Spíritus sancti.

℟. iij. Pretiósa in con-
spéctu Dómini, allelúia,
* Mors sanctórum ejus, al-
lelúia. ℣. Custódit Dómi-
nus ómnia ossa eórum,
unum ex his non conteré-
tur. — Mors. Glória Pa-
tri. Mors.

In II. Nocturno.

Aña. Ecce quómodo *
computáti sunt inter fí-
lios Dei, et inter sanctos
sors illórum est, alle-
lúia.

℣. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, alle-
lúia. ℟. Et ætéritas témpo-
rum, allelúia.

Pater noster. *Absolutio.*
Ipípus pietas. ℣. Jube
domne. *Bened.* Deus Pater
omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

Lectio 10. **Serm. xxij.**

Ignem et congruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclesia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus : et iis annuntiémus Domínicæ resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítie. Ita enim dicit beátus Apóstolus : Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis : si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúia, allelúia. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. — Et ætérnitas.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio 11.

Annuntiémus, inquam, sanctis Martyribus Domínicæ Paschæ grá-

tiam : ut dum sepultúrae illius prædicámus reserata claustra, et horum sepúlcrá reseréntur : dum corpus illius mórtuum dicimus tepéntibus venis súbito viguisse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calore foveántur. Eadem enim ratio Mártýres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expéti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo : Notas mihi fecisti vias vitæ. Hoc útique in resurrectione ex persóna dicitur Salvatóris : ut qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio 12.

Ignóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullius adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At ubi Dóminus resurréxit, nota

facta, solo attríta est plurimórum. De quibus sanctus Evangelísta ait : Multórum córpora sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde cum Dóminus in resurrectione sua díxerit, Notas mihi fecisti vias vitæ : póssumus et nos jam dicere Dómino : Notas fecisti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem. His enim pervenitur itinéribus ad salutem.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítie, allelúia. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. — In die. **Glória Patri.** In die.

In III. Nocturno.

Añ. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas téporum, allelúia.

V. Lætítia sempitérna super cápita eórum, alle-

lúia. **R.** Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Pater noster. **Absolutio.** A vinculis peccatórum. **V.** Jube domne. **Bened.** Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelíi secúndum Joánnem.

Lectio 13. **Cap. xv.**

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agricola est. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxxx. in Joannem.

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmities, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclesiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum homo Christus Jesus. Unius quippe natúre sunt vitis, et pálmities. Propter quod cum esset Deus, cujus natúre non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natúra, cujus et nos hómines pálmities esse possémus.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum,

allelúia, allelúia. *℟.* Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. — Qui manet.

Bened. Cujus vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dicitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem : quemádmódum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdi- nes, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera : ab illa se útique discérnit, cui dicitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. *℟.* Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres. — Et sicut. *Glória Patri.* Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

EGO sum, inquit, vitis vera : et Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait : Ego, et Pater unum sumus; et ipse agricola est : nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operádo éxhibent ministérium : sed talis, ut det étiam intrínsecus incrementum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat : sed, qui incrementum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum : unde ipse, et Pater unum sunt : et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, *Añæ.*

1. Sancti tui Dómine * florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor balsami erunt ante te, allelúia.

Psalmi de Dominica. 21.

2. In cœlestibus regnis * sanctórum habitátió est,

allelúia : et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3. In velaménto * clamábant sancti tui Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spíritus et ánimæ * justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. Fulgébunt justí * sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capitulum. Sap. v.

Stabunt justí in magna constantia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus,

Victor fruens cœlestibus. Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis :

Nos solve vinclis sæculi, Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória, Et Fílio, qui a mórtuis

Surréxit, ac Paráclito, In sempitérna sæcula.

Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

REX glorióse Mátyrum,

Coróna confiténtium,

Qui respuéntes térrea

Perdúcis ad cœlestia.

Aurem bénígnam prótinus

Inténde nostris vóci- bus : Trophæa sacra pángimus :

Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mátyres, Parcisque Confessóribus :

Tu vince nostra crímina, Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,

Et Fílio, qui a mórtuis

Surréxit, ac Paráclito,

In sempitérna sæcula.

Amen.

℟. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. *℟.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

Ad Benedictus, Añæ. Fíliæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mátyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.

AD TERTIAM.

Añæ. In cœlestibus regnis.

Capit. Stabunt justí. ut supra ad Laudes.

℟. br. Sancti et justí in Dómino gaudéte, * Alle-

lúia, allelúia. Sancti et iusti. *V.* Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sancti et iusti.

V. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúia. *R.* Et aetérnitas témporum, allelúia.

AD SEXTAM.

Aña. In velaménto.

Capitulum. Sap. v.

ECce quómo modo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. *V.* Et aetérnitas témporum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lux.

V. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia.

R. Gáudium et exsultatió-nem obtinébunt, allelúia.

AD NONAM.

Aña. Fulgébunt iusti.

Capitulum. Rom. viij. e

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propó-situm vocáti sunt sancti.

R. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúia, allelúia. Lætítia. *V.* Gáudium et exsultatió-nem obtinébunt. Al-

lelúia, allelúia. Glória Patri. Lætítia.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. *R.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesperis, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. Crédidi. [47]

Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis. [53]

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. *R.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Sancti et iusti * in Dómino gaudéte, allelúia : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

ALLÆ LECTIONES
PRO MARTYRIBUS
tempore Paschali.

In II. Nocturno.

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártiris, ad Mártires et Confes-sóres. Lib. 2. Epist. vj.

Lectio iij.

Suibus ego vos láu-dibus prædicem, fortíssimi Mártires? robur pectoris vestri, et perseverántiam fidei, quo præcónio vocis exór-nem? Tolerástis usque ad consummatió-nem glóriæ duríssimam quæstiónem : nec cessístis supplicíis, sed

vobis pótius supplicia ces-sérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, coronæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejiceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mitteret.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et aetérnitas témporum, allelúia, allelúia. *V.* Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatió-nem obtiné-bunt. — Et aetérnitas.

Bened. Christus perpé-tuæ.

Lectio ij.

Vidit admirans præ-séntium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spirítale, prœlium Christi : stetit servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæcularibus nudos, sed armis fidei ardéntis armá-tos. Steterunt torti tor-quéntibus fortióres : et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuít sæ-viens diu plaga repetíta, quamvis rupsa compáge

víscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutió-nis exstingue-ret, qui flammæ et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. *V.* Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Conso-lábitur.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio iij.

O Quale illud fuit spe-ctáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotió-ne mílitis ejus accéptum : sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu sancto loquente ad nos páriter et monente : Pretiósá est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósá mors hæc est, quæ emit immortalitatem pretiosius sanguinis; quæ accépit coronam de consummatió-ne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in talibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fidei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui

sumit : certámini suo ád-
fuit, præliatóres atque as-
sertóres sui nóminis eré-
xit, corroborávit, animá-
vit. Et qui pro nobis mor-
tem semel vicit, semper
vincit in nobis.

R. Fíliæ Jerúsalem, ve-
nite et vidéte Mártyres
cum corónis, quibus coro-
návit eos Dóminus, * In
die solemnitátis et læti-
tiæ, allelúia. **V.** Quóniam
confortávit seras portá-
rum tuárum, benedíxit fi-
lios tuos in te. — In die.
Glória Patri. In die.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo témpore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Ego sum vitis, vos pál-
mites; qui manet in me, et
ego in eo, hic fert fructum
multum : quia sine me ni-
hil potéstis fácere. Et ré-
liqua.

Homília sancti Augustíni
Episcopi.

**Tractatu lxxxj. in Joann.
sub medium.**

NE quisquam putá-
ret saltem parvum
áliquem fructum
posse a semetípso pálmis-
tem ferre : cum dixisset,

Hic fert fructum multum;
non ait, Quia sine me pa-
rum potéstis fácere; sed,
Nihil potéstis fácere. Sive
ergo parum, sive multum,
sine illo fieri non potest,
sine quo nihil fieri potest :
quia etsi parum attúlerit
palmes, eum purgat agrí-
cola, ut plus áfferat. Tamen
nisi in vite mánserit, et ví-
xerit de radíce, quantúm-
libet fructum a semetípso
non potest ferre. Quamvis
autem Christus vitis non
esset, nisi homo esset : ta-
men istam grátiam pálmis-
tibus non præberet, nisi
étiam Deus esset.

R. Ego sum vitis vera, et
vos pálmities : * Qui manet
in me, et ego in eo, hic fert
fructum multum, allelúia,
allelúia. **V.** Sicut diléxit
me Pater, et ego diléxi
vos. — Qui manet.

Bened. Cujus vel Quo-
rum festum cólimus.

Lectio viij.

Verum quia ita sine
ista grátia non po-
test vivi, ut et mors in po-
testáte sit líberi arbitrii :
Si quis in me, inquit, non
mánserit : mittétur foras
sicut palmes, et aréscet, et
cólligent eum, et in ignem
mittent, et ardet. Ligna
ítaque vitis tanto sunt

contemptibilióra si in vite
non mánserint, quanto
gloriosióra si mánserint.
Dénique sicut de his étiam
per Ezechiélem Prophé-
tam Dóminus dicit, præ-
cisa nullis agricolárum
úsibus prosunt, nullis fa-
brílibus opéribus depu-
tántur. Unum de duóbus
pálmis congruit, aut vi-
tis, aut ignis : si in vite
non est, in igne erit : ut
ergo in igne non sit, in
vite sit.

R. Cándidi facti sunt
Nazaræi ejus, allelúia :
splendórem Deo dedé-
runt, allelúia : * Et sicut
lac coaguláti sunt, alle-
lúia, allelúia. **V.** Cándidió-
res nive, nitidióres lacte,
rubicundióres ébore anti-
quo, sapphíro pulchrió-
res. — Et sicut. **Glória**
Patri. Et sicut.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

SI manséritis in me, in-
quit, et verba mea
in vobis mánserint : quod-
cúmque volúeritis petétis,
et fiet vobis. Manéndo
quippe in Christo, quid
velle possunt, nisi quod
cónvenit Christo? Quid
velle possunt manéndo in

Salvatóre, nisi quod non
est aliénium a salute? Aliud
quippe volúmus quia su-
mus in Christo : et áliud
volúmus quia sumus ad-
huc in hoc sæculo. De
mansióne namque hujus
sæculi nobis aliquándo
subrépit, ut hoc petámus,
quod nobis non expedire
nescimus. Sed absit ut
fiat nobis, si manémus in
Christo, qui non facit
quando pétimus, nisi quod
éxpedit nobis.

Te Deum. 20.

**In Communi Confesso-
rum, Virginum, et non
Virginum, et Dedicacionis
Ecclesiæ, atque in Festis
B. Mariæ Virginis tempo-
re Paschali, Officium fit ut
inferius in aliis tempori-
bus : sed additur unum
Allelúia in fine ad Invita-
torium, Añas, Versus et
Responsoria. Similiter et
in Responsoriis post Le-
ctiones Nocturnorum ante
Versum (Responsoria bre-
via vero Horarum dicun-
tur ea, quæ in prædictis
Communibus ij. loco po-
nuntur, ut infra) : et tres
Psalmi dicuntur in quoli-
bet Nocturno sub prima
Aña illius Nocturni.**

